

STAŇTE SE POŽEHNÁNÍM

Kázání ze soboty 28.1.2023 – br. Peter Čík

Boží dílo v našich životech se projevuje Jeho požehnáním. Historii tvoříme svými životními příběhy, ale pravý smysl jim dává Bůh. V prostředí naší církve často prosíme o Boží požehnání. Jsme si ale vědomi, o co prosíme? Co si máme představit pod tímto slovem? V době patriarchů se požehnání projevovalo hlavně množstvím majetku. Když lidé vlastnili mnoho stád, služebnictva, mohli sklídit hojnou úrodu, všeho měli dostatek, dokonce i nad míru toho, co potřebovali, byli považováni za požehnané. Spočívá tedy požehnání v prosperitě a blahobytu?

V biblickém myšlení je vždy důležitý první výskyt biblického textu. Kde se poprvé vyskytuje slovo požehnání? Jednoduchá otázka a snadná odpověď. „**A Bůh jim požehnal a řekl jim: Plod'te se a množte se a naplňte zemi**“ **1M 1,28**. Podstata požehnání spočívá v rozmnožení života. Životní síla, kterou člověk vlastní, je velkým darem od Boha. Boží požehnání totiž představuje zvláštní moc života a vede k rozmnožení života. Boží požehnání se tedy projevuje v daru života a daru prostředků pro jeho zajištění.

Svědectví Nového zákona navazuje na tuto myšlenku a požehnání rozpoznává v duchovních darech, které přichází od Boha. Nejde o životní štěstí a úspěch v podobě prosperity a množství toho, co člověk vlastní. Biblické blahoslavenství, nebo štěstí se projevuje v jiné oblasti. Spočívá v nalezení Ježíše Krista, který je zdrojem požehnání. Být požehnaný a šťastný znamená toužit trvale žít v Boží přítomnosti.

V pohanských náboženstvích směli prožívat stav blahoslavenství pouze bohové. Měli na to výsadní právo. Na základě biblického svědectví mohou dosáhnout tohoto stavu štěstí všichni lidé. Za blahoslavené, ty, kteří zažívají pravé štěstí, jsou považováni chudí v Duchu, tiší, milosrdní, tvůrci pokoje a ti, kteří touží po spravedlnosti. Pravý úspěch se nerovná v množství zisku, ale spočívá v bohatství duchovních darů, kterými je člověk od Ducha svatého obdařen.

A nyní mi dovoluje konkrétní příklad, abych tuto myšlenku ilustroval jedním známým příběhem ze života Abrahama. Právě v jeho životě se projevilo to pravé Boží požehnání. Podívejme se na biblický text, který je zaznamenán v **1 M 13,8-13**.

Tu řekl Abram Lotovi: „Ať nejsou rozepře mezi mnou a tebou a mezi pastýři mými a tvými, vždyť jsme muži bratři. Zdalipak není před tebou celá země? Odděl se prosím ode mne. Dáš-li se nalevo, já se dám napravo. Dáš-li se ty napravo, já se dám nalevo.“ Lot se rozhlédl a spatřil celý okresek Jordánu směrem k Sóaru, že je celý zavlažován, že je jako zahrada Hospodinova, jako země egyptská. To bylo předtím, než Hospodin zničil Sodomu a Gomoru. Proto si Lot vybral celý okresek Jordánu a odtáhl na východ. Tak se od sebe oddělili. Abram se usadil v zemi kenaanské a Lot se usadil v městech toho okrsku a stanoval až u Sodomy. Sodomští muži však byli před Hospodinem velice zlí a hříšní.

Území kolem Sodomy a Gomory připomínalo egyptskou zemi. Bylo zavlažováno řekami, podobně jako delta Nilu zavlažovala Egypt. Půda zde byla úrodná. Je to dodnes ojedinělé místo v Palestině, kde jsou podmínky lepší, než ve zbylé části země.

Proto území kolem Sodomy a Gomory připomínalo ráj, zahradu Hospodinovu. I v době

sucha bylo na tomto místě dostatek vláhy. Zato jinde v Palestině byly podmínky úplně jiné.

Když nepršelo delší dobu, tak s jistotou nastal v zemi hlad.

Nyní se jedná o rozhodnutí víry. Abraham se potřebuje s Lotem rozejít. Abraham ve víře dostal od Boha tuto zemi do vlastnictví. Ví, že mu patří celá země. Mohl Lotovi přikázat, aby se vydal směrem, kde se nacházejí horší pastviny a sám si vybrat lepší část území. Přesto nechává, aby se Lot rozhodl sám - i za tu cenu, že si vybere lepší a úrodnější část Palestiny. Abraham si již jednou v minulosti vybral. Zvolil si cestu bez Božího pověření, když sestoupil do Egypta a selhal.

Abraham klade nyní rozhodnutí do Božích rukou. Netouží po Egyptu. Netouží po okolí, které připomíná Egypt. Ví, že zklamal, když sestoupil do Egypta. Věděl, že v okolí Sodomy by našel podobné zázemí, životní jistoty. Abraham si přesto vybral na první pohled nejistotu, když nechává Lota vybrat. Tušil, že časem přijdou problémy, že bude zápat o své živobytí. I když věděl, že důvěra v Boha mu nezajistí snadný život, přesto chtěl být závislý na Bohu. Hledá jistotu a bezpečí u Boha.

Lot si vybírá místo, kde vládne zajištěnost a bezpečí. Viděl v něm ráj, ztracenou zahradu Hospodínovu. Volí vypočítavě. Nežije ze zaslíbení, jako Abraham. Jde mu o výhody zde a nyní. Už teď chce zažít na této zemi zahradu Hospodínovu, Boží ráj.

Nestojíme také i my den co den před stejnou volbou, neřešíme podobné dilema? O jaké pozeňání nám jde? Egypt, území kolem Sodomy, které tak připomíná rajskou zahradu? Nebo Kanaán? Vybrat si Kanaán a ne Egypt představuje vždy riziko. Ten, kdo se rozhoduje pro Kanaán, kdo se na každý den snaží být křesťanem, Kristovcem, se vystavuje mnohým problémům. Vystavuje se riziku, že nebude pochopen. Někdy snáší posměšky od svých známých. Žije jiným životním stylem než ostatní, vyznává jiné hodnoty, principy. Být křesťanem znamená mít i mnohé problémy. Znamená nemít své jistoty a zázemí na tomto světě. Znamená být potom závislý na pozeňání shůry - na Božím pozeňání.

Většinou jsme v pokušení, že bychom chtěli výsledky hned a teď, žít naplno tento život, žít přítomností. Lidé chtějí být teď šťastní, zdraví, hned se mít dobře. Lidé žijí přítomností. Abraham obstál ve zkouškách, protože žil budoucností, tím co přijde, co Bůh zaslíbil, co Bůh připravil.

Hornatá země, Kanaán, která lidem typu Lota ničím ráj nepřipomínala, se v průběhu dějin spásy dostala do středu zvláštní Boží péče, Božího pozeňání. Proč? Protože tam žil Boží služebník. Možná je tvůj život někdy podobný vyprahlému Kanaánu a ničím ráj nepřipomíná. Přesto je předmětem zvláštní Boží péče a Božího vedení. Pamatujme na to, že největší zaslíbení Boží se uskutečnilo skrze Abrahama, skrze toho, který nemněl předpoklady pro založení rodu, a na místě, které nedávalo žádné záruky zajištěného života. I dnes je Bůh připraven přenášet dary svého pozeňání na toho, kdo je ochotný je přijmout. Ať vám Pán Bůh žehná.

Amen